

Zpráva z cesty: Severná- Karolína, Jižná- Karolína a hory Georgie v roce 2007 (1. díl)

Přesřvek přidal Radek Kastner
[04.08.2009]
Aktualizováno [04.08.2009]

O: V roce 2007 jsem navšvil několik horských mokřadů v Apalašském pohoří. Mnoho z nich byly lokality, které jsem měl možnost vidět již předtím a o kterých jsem takto psal v předchozích zprávách z cest. Navrátil jsem se proto prozkoumat je důkladněji i v ohledech, které jsem nemohl vyzkoušet při svých předchozích cestách. A tak jsem si vytvořil dvě itá spojenná státní parková rodovádci, které mi slábil, že mi ukážou některé lokality, které jsem minul.

Tak jsem slábeno, že poznám některé skvělé místá s grilovačkou. Jak bych mohl odolat?

Některé z těchto lokalit patřily soukromým majitelům a tak jsem kontaktoval předem i správce země, abych získal povolení pro návštěvu těchto míst. Omlouvám se, ale nebudu odhalovat identitu jednotlivých lokalit; ani správci jednotlivých země nechtějí být jmenováni. To bohužel znamená, že vyjma těch z vás, kdo pracujete pro ochranné organizace, se nebudete moci na tyto lokality nikdy podívat. Je mi to líto, ale to vše je důky naším státním aktivitám vykradačů lokalit.

Cesta:

Uprostřed země v roce 2007 jsem měl plátně-ležící znovu navštívit západ Severní Karolíny, Jižní Karolíny a severovýchodní Georgii. Tato oblast obsahuje některé z našich nejbohatších horských lokalit masožravých rostlin, takže jsem se těžil na jejich další návštěvu a zkoumání.

Pokud si chcete udělat malý obrázek předtím, podvejte se nejednou na mou zprávu z cesty z roku 2003 a také z roku 2005, kde se objevuje mnoho z těchto lokalit.

Předtím, než jsem vyrazil na cestu, setkal jsem se Jimem Fowlerem, významným autorem a rodovým dědem z Jižní Karolíny. Jim velmi dobře zná naši oblast, takže byl nadšen z možnosti vidět některé horské lokality. Zatímco já jsem byl rád, že se Jim ke mně připojí, protože viděl některé horské lokality, o kterých jsem neměl ani potuchy. Máli jsme tak možnost sdělit naše zkušenosti.

Horské úživnice jsou extrémně ohrožené, vzhledem k malé oblasti jejich výskytu a zhoršující se hydrologické situaci na jejich mokřadech. Vzhledem k tomu, že vykrádání lokalit má viditelný dopad na tyto populace, je mi to lhostejné, ale nebudu odhalovat žádné detailní informace o lokalitách, kterých jsme navštívili. Neptejte se. Pokud si myslíte, že jste byli schopni rozeznat lokality podle máho popisu, můžete mi své odhady poslat, ale vaše reakce k vám budou poněkud zvláštní!

Smrtě:-

Moje cesta začala jít z Tennessee na západ Jižní Karolíny. Během cesty jsem projel kolem Pink Beds, lokalit v pohraničí Severní Karolíny. Slyšel jsem zvěsti o tom, že se na této lokalitě vyskytuje *Sarracenia purpurea*, takže jsem byl zvědav, co zde najdu.

Navštívil jsem to tady již jednou a na tuto cestu jsem nebyl schopen najít nic, co by mne zajímalo. Na tuto opakovanou cestu jsem prošel velmi opatrně, celá másta a plátno, že to byla pro naši procházku, nespát jsem jedinou *Sarracenia purpurea*. Nemám v úmyslu se sm vrátit potet.

Plátno, že to byla procházka lesem za deštivého a mlhavého dne, potěšilo mne, že jsem našel několik druhých hub, jako například tuto extrémně jedovatou *Amanita virosa* (muchomůrka již pozn. plátnem), která zřejmě jako nekvalitní strašidelná lampa.

Po této několikahodinové odbočce jsem pokračoval k jihu do hotelu, kde jsem přenocoval. Druhý den ráno jsem vyrazil na krátkou výpravu nedaleko Caesar's Head v Jižní Karolíně, kde jsme se měli setkat s Jimem Fowlerem, botanikem a významným fotografem.

Bufo americanus
(ropucha americká, pozn. pTMekl.):

Po uvTMinTM a vTM½mTMnTM nTMizorTM na to, jak nejlTMpe strTMvit den, jsme s Jimem vyrazili kTM zaTMitku naTM stezky a dTMle TMli pTMky. MTMli jsme vTM plTMinu jTM-t po dosti stoupajTM-cTM- stezce vysoko do hor, abychom našli jedinou populaci Sarracenia purpurea var. montana znTMímou zTM JiTMnTM- KarolTM-ny.

po 30 minutTMch naTM jeho pochodu se Jim rozhodl, TMe se necTM-tTM na to, aby po tTMto stezce pokračTMoval dTMl takovTM½mTMto energickTM½mTM tempem. NedTMvno pTMekonal dosti zlou chTMmpku a byl stTMle jeTMtTM dost slabTM½. Navrhl jsem pokračTMovat daleko pomalejTM½mTM tempem, ale mTMl pocit, TMe by nemusel bTM½t schopen ani toho. TakTM½e po mnoha diskusTM-ch jsme se dohodli na tom, TMe budu prostTM po stezce pokračTMovat dTMl sTMím.

JimovTM½m plTMinem bylo pomalTMku jTM-t po stezce tak dlouho, aTM¾ bude mTM-t pocit, TMe je odtud schopen dojTM-t zpTMt do auta. Stezka pTMede mnou byla ponTMkud zTMikeTMnTM, takTM½e jsem o tom informoval Jima, aby vTMdTMl, co mTMi oTMekTMvat a na co dTMvat pozor (aby mTMl moTMnost se rozhodnout, jak dTMl) a potom jsem pokračTMoval vTM mTM vTM½jlapu sTMím.

SklTM-enTM jsem pokračTMoval po chodnTM-ku, dTMlval pozor na postup mTM chTM-ze, abych se ujistil, TMe nevypadnu z kurzu. PTMibliTMnTM po hodinTM, nebo tak nTMjak, jsem naTMjel tuto pTMknou ropuchu americkou. FotografovTMnTM mi dalo moTMnost znovu popadnout dech. Tady je vzdTMlenTMjTMá- pohled a pohled ze stTMednTM- vzdTMlenosti na tohoto TMivoTMicha.

DlouhTM TMseky cesty byly pTMkrTM½mi svahy a jTM byl pTMesvTMdTMen, TMe by Jim nebyl schopen tTMmito TMstmi stezky projTM-t pTMmi svTM pochTMipkovTM kondici.

LTMky:

BTMhem pTMir hodin jsem vystoupal pTMkrTM horskou stTMnu a dosTMhl oblasti, kde vytTMkal potok z lesa a pokračTMoval dolTM ohromnou, pTMkrTM skalnTM- plochou. TakovTMto mTM-sta bTM½vajTM- lokTMlnTM nazTM½vTMina "balds." (holiny, pozn. pTMekl.) Tady mTMíte snTM-mek zTM mTM cesty vTM roce 2005, abyste si udTMlali pTMedstavu o tom, jak tato mTM-sta vypadajTM-.

Na vrcholu skalnaté plochy byl svah poněkud mramřinatý a na břehu potoka tam rostly jirlice.

Pokud máte skvělý zrak, můžete si všimnout malého chumlu drobných Drosera rotundifolia dole vlevo.

Exoskeleton:

Nebe bylo jasně podmráčené, s hrozbami občasného deště, takže osvětlení bylo dobré.

Vzhledem k tomu, že město se nacházelo na skalnatém svahu, snažil jsem se opatrně napřáhnout, což bylo chvílemi velmi riskantní. Bylo to nesmírně složitě proto, že celý skalnatý svah byl extrémně slizký od masožravých na hladké úlevě. Byl to obrovský, zřídlný a zcela kluzký povrch! Jeden špatný krok a sklouzl bych desítky metrů dolů strmým skalnatým svahem a skončil bych jako zmačkaný, polímaný masa ve spodní části ulovčených skály.

Trvalo to kolem hodiny, než se mi podařilo pomalu obejít po obvodu rostlinné kolonie, což mi umožnilo zřádně, včetně porozumění lokalitě a soubor extrémních ran a krájeců od hrbolaté úuly a trnité vegetace. Bylo pro mě ulehčením vrátit se na svůj výchozí bod a trošku si tam spočinout.

Mezitím se podařilo Jimovi dohonit mě.

Další pohled na shluk rostlin jen a jen pro vás.

Polední pauza:

Hmm, na tomto snímku vidím minimální taktiku product placementu. Částečně za tím není peněz! Za borovicemi za mnou, se zemská povrch rychle svažuje; mezi dvěma borovicemi můžete vidět modravou, mláňskou skvrnu, která naznačuje možná vzhled do ohromných dělek.

Báhem konzumace našich sendvičů, jsme sá Jimem mluvili o našich cestách, o jeho dojmech a o tom, co jsem viděl na svém žobeleckém lokality. Byl to náš jemný oběd, tady u horního kolonie, kde byl skalnatý svah relativně měrný. Ale náš esto i tady byl povrch velmi kluzký, takže by každá neopatrná krok mohl znamenat neštěstí. A takové uklouznutí by rozhodně neštěstím bylo, vzhledem k tomu, že okamžitě následkem by bylo sklouznutí asi 5 metrů ke kraji plošiny, za kterým se sklon svahu změnil na smrtící 45°!

Vzhledem k tomu, že jsem nemohl zůjjet o brzkou smrt, použil jsem horolezecké vybavení a 20 metrů horolezeckého lana. Jeden konec lana jsem upevnil ke stromu a nasadil si popruhy. Fungovalo to docela dobře a umožnilo mi to prozkoumat horního kluzkého potoka v relativně bezpečně. Ve skutečnosti jsem použil stejný systém, který byl vyfocen na snímku se spiralicemi, který jste již viděli. Jim si také nasadil popruhy a po něm dle kolik páků rostlin.

Rád bych zde něco zdůraznil. Při našem divočině bylo absolutně nutné, abychom nevstoupili na substrát, na kterém spiralice rostly. Stoupali jsme pouze na holou skálu. Struktura substrátu na okrajích těchto vodopádů obsahující lokality je velmi delikátní na to, aby se ho dalo dotáknout. Pokud zkoušíte podobně v šupy, dodržujte i tuto metodiku.

(Děky Jim za to, že mi umožnil vystavit tuto fotografii, kterou po něm dle.)

Liatris spicata var. *spicata* (úuárda klasnatá, pozn. náš ekl.):

Ach, tady je roztomilá rostlina, kterou jsme našli, jak roste na relativně suchém místě na vrcholu vystouplé skály. Chvil jsem ji fotografoval, protože si Jim našel jakou dobu hrál s lanem a popruhy. Tuto rostlinu jsem fotografoval jako jakousi žboční výtásovacím aktivitu; plánoval jsem totiž využít lana a popruhů k prozkoumání spodní, extrémně strmé horní skalnatého břáku a byl jsem z vyhládky na tuto činnost poněkud nervózní.

Tady je bližší pohled a jeden je bližší.

Děsivě!

Abych mohl prozkoumat p^h krou^h st vodop^h do^h ra^h elini^h t^h, p^h ev^h zal jsem lano k^h jin^h stromu, kter^h umo^h oval, abych se k^h ovinami prot^h hl a dos^h hl v^h hodn^h j^h ho m^h sta na skalnat^h m^h povrchu.

R^h d bych v^h d^h l, jestli si v^h bec dok^h e^h p^h edstavit, jak extr^h mn^h kluzk^h je tento bahnit^h, ^h asami pokryt^h skalnat^h povrch je? Zaujmut^h m^h pozice na mazlav^h m^h povrchu, vkl^h n^h stativu na pozici, vytvo^h en^h p^h ijatel^h ch fotografi^h, v^h je ve chv^h li, kdy jsem se sna^h il udr^h et na sk^h le^h do krve od ^h ulov^h ho povrchu rozed^h en^h mi koleny, tak to v^h echno dohromady bylo m^h nejt^h j^h - fotografov^h n^h, jak^h jsem kdy uskute^h nil.

(D^h ky Jimovi za umo^h n^h - zve^h ejnit tuto jeho fotografii.)

L^h ky:

Jako odm^h na za m^h sil^h - se mi naskytl n^h sleduj^h c^h - pohled " soubor l^h ek s^h kr^h snou ^h ilnatinou rostouc^h - mezi jin^h mi rostlinami na mal^h m^h kousku substr^h tu. L^h b^h - se mi kontrast mezi ^h ervenou ^h ilnatinou a zelenou barvou pletiva l^h ek.

A tady je dal^h j^h - pohled na rostliny.

V^h ce pruh^h:

Tady je dal^h j^h - shluk rostlin, kter^h se mi poda^h ilo vyfotografovat. Op^h t m^h e^h vid^h t n^h dhernou ^h ilnatinu, kter^h drze kontrastuje s l^h kami. I kdy^h na n^h kter^h ch rostlin^h jsou l^h ky zality ^h ervenavou barvou i mimo ^h ilnatinu.

Rostlina vpravo se mi tak l^h bila, ^h e jsem ji vyfotil je^h t^h v^h c zbl^h zka.

Opravdu ^h erven^h n^h:

Na zřívě r zde máme fotografii rostliny, která byla velmi náěervenalá. Tato rostlina má zcela jinou povahu svěilnatiny. Na rozdíl od svislého pruhování, jako tomu bylo u jiných rostlin, tato rostlina vykazuje sěřovinovou ilnatinu.

Na této fotografii máme jasné vidět množstv kvetoucích rostlin *Drosera rotundifolia* (dole vpravo) a se semenky (středu). Viděli jsme také kvěst *Utricularia cornuta*.

Na této lokalitě je mnoho dalších nádherných *Sarracenia purpurea* – pravděpodobně nejkrásnějšími byly rostliny, které jsem nebyl schopen vyfotit a které byly u samé spodní části pětákrácho, skalnatého svahu. Tady je ovšem skalní stěna absolutně kolmá a nepřístupná. Jediná možnost, jak se k nim dostat a vyfotit je, by však mohla znamenat riziko jejich zničení.

Návrat domů:

Schylovalo se k pozdní odpolední bouřce a my byli nebezpečně vystaveni bleskům na strmých hřebenech, takže jsme našli den na vrcholcích hor ukončili. Putovali jsme zpět, vstříc našim vozům a na zpáteční cestě jsme viděli tuto milou stonožku (*Sigmaria* sp.), která byla dlouhá kolem 5 cm. Nedávno jsem četl knihu Thomase Eisnera o chemické obraně hmyzu a byl jsem uchváten zjištěním, že kdy je vyvedena z řady, vypouští tato stonožka pronikavý vonící kapičky, které celému světlu příměň vání – extrakt z vanilky.

K autům jsme dorazili bez nehod a já jsem si dokonce proklát ledovcem potoce, který se ukázal být dobrým mstem pro opláchnutí bahna a vyčištění ran a křivanců, které jsem utřel.

Den se uzavřel a my se každě vydali svou cestou. Následující den jsme plánovali znovu se sejít na jiném místě hor Jižní Karoliny (pouhě 4 km odtud), abychom se podávali po *Sarracenia jonesii*. Toto místo bylo pozoruhodně těm, že se zde nachází několik blíže položených populací *S. jonesii* a Jim si přišel ukázat mi některých jsem doposud neviděl.

Orchideje:

Nějsledujcã- rãjno zaã•alo neobvykle. Setkali jsme se na zaã•ãitku cesty, ale jak jsme kompletovali svã© vybavenã-, Jim zjistil, Å¾e mu chybã- penã•ãenka. Nakonec se zã toho vyvrbilo, Å¾e mu byla ukradena zã auta pã™edeãilou noc. Naãitãstã-ji (vãtãinou) policie zã-skãj zpãt, ale jakãj to je otrava!

Prvnã- lokalitou dne byla ta, kterou jsem navãitã-vil jiã¾ dvakrãit pã™edtã-m a kterou jsem opravdu miloval. Byla to dalãã- zrãdnãj Å¾ulovãj skãjla, sã vodou tekoucã- po jejã-m povrchu, ale mã-sto toho, aby zde sã-dlily Sarracenia purpurea, mã-la tato lokalita pãknou populaci Sarracenia jonesii, kterãj je zaã™azena mezi federãlnã- ohroã¾enã© druhy.

Na svã© pã™edchozã- nãjvãitãvãj jsem toto mã-sto prozkoumal zcela ke svã© spokojenosti, ale Jim mã ujistil, Å¾e jsem opomnãl druhou holinu pod touto, kde se dãj vã souãasnosti nalãzt jeãitã vã-ce rostlin. To byly vzruãujcã- novinky.

Na druhã© mã-sto jsme se dostali docela snadno a cestou jsme spatã™ili malou orchidej, kterou pro mne Jim identifikoval jako Goodyera pubescens (na obrãizku). Na tãto fotografii jsou potom nevã½raznã© kvãt tãto rostliny.

Vidãli jsme takã© dalãã- malou orchidej, kterou Jim identifikoval jako Gymnadeniopsis clavellata, i kdyã¾ pã™ipustil urãitã© polemiky, co se tohoto jmãna tã½kãj.

Kvãt:

Rychle jsme prolãtli lokalitu, kterou jsme oba dobã™e znali (a o kterã© jsem informoval vã pã™edchozã- zprãjavã zã cesty). Rostliny byly vã dobrã© kondici, coã¾ byla pro nãjs ãleva.

Kdyã¾ jsme se tak dã-vali na kluzkã½ povrch, Jim mi vylããil jak (na pã™edchozã-m sãlo vã½letã) si troufnul na holinu, ztratil pevnou pãdu pod nohama a sklouzl dolã svahe, rovnou proti skãjle. Naãitãstã- byl fixovãjn na skalnã-m pã™evisu, takã¾e sklouzl pouze malã½ kousek toho, kam aã¾ sklouznout mohl, ale i tak si nalomil nãkolik kostã-. Rozhodnã jsem nepã™ehãjnãl, kdyã¾ jsem zdãrazãoval, jak opatrnã-musã-te na takovã½chto mã-stech bã½t!

Vypã™ãdali jsme se sã naãã- cestou skrze stromy na jednã© stranã holiny, aã¾ jsme dorazili dolã. To bylo mã-sto, kam jsem se nejdãjl dostal na svã© minulã© cestã. Jim naãjel pããinu pokraãujcã- dolã svahe a po krãitkã©m pochodu se stromy rozestoupily a pã™ed nãmi byla dalãã- holina, pã™esnã jak Jim slãbil!

Sarracenia jonesii na lokalitã byly vãtãinou zrovna v

neuspokojivě fízi v½voje tš sn po kveten-, ale pmedt-m, ne¾ se jim pln otevu lky. Ale i tak jsem potš en, jak tento sn-mek vyel.

Zpráva z cesty: Severn- Karol-na, Jižn- Karol-na a hory Georgie v roce 2007 (2. d-l)

Page citations: Personal observations.

Revised: February 2008

©Barry Rice, 2005

T: Radek Kastner